

הט (קרית גת) 54869-10-24 - י. יע., נ' א. צ. יע.

תאריך תצוגה: 02/12/2024

תקדין

takd_id: 54869-10-24@הט
mms_p;;משפחה:takd_s:20241202;takd_d:02.12.2024;takd_u:12.12.2024;mms_s;61245-10-24@הט
;2311;mms_y:2024;mms_v:4;orig_filename:dovrut-54869-10-24.html;taktzir_exist:0;kt_exist:0

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ה"ט 54869-10-24 י. י.

ה"ט 61245-10-24 י. י.

לפני כב' השופט הבכיר, מרדכי (מוטי) לוי

מבקש י. יע.,

בה"ט 54689-10-24

נגד

משיב א. צ. יע.,

מבקשים ל. יע.,

בה"ט 61245-10-24

שניהם מיוצגים ע"י עו"ד אברהם כהן

נגד

משיבים ר.א. יא יע.,

בה"ט 61245-10-24 יו. אל. יע.

החלטה

1. לפני שתי בקשות לצווי הגנה אשר הוגשו על ידי פלגים שונים באותה משפחה כשכל מגיש בקשה מבקש להרחיק חלק אחר של המשפחה מהבית השכור בו מתגוררת המשפחה ברח' ----- קריית גת (להלן-**הבית**).

הבקשה האחת, הוגשה ביום 29.10.24 על ידי אבי המשפחה, ה"ט 54869-10-24, (להלן-י.). בה עתר להרחיק מהבית את בנו הבכור, המשיב, בגיר בן 29 (להלן-א.). (בקשה זו תיקרא

עמוד 1

להלן-הבקשה הראשונה).

הבקשה השנייה, ה"ט 61245-10-24, הוגשה ביום 31.10.24 על ידי אם המשפחה (להלן-**האם, ל.**) וא. בה עתרו להרחיק מהבית את ילדיה הנוספים ואחיו של א., בגירים הלומדים בישיבה בירושלים (להלן-**רא. ו- יו.**). (בקשה זו תיקרא להלן-הבקשה השנייה).

לבד מבני המשפחה המוזכרים לעיל מתגוררות בבית עוד שתי בנות קטינות תלמידות תיכון.

הבקשה הראשונה:

2. בבקשתו טען י. שא. מתגורר בבית הוא תלתי, תובעני לקבל את כל ההחלטות בבית ומסכסך בינו לבין האם "...ומשפיע לרעה על אשתי ועל ילדיי. מבזה אותי מולם ואינו נוהג בכבוד אב. הילדים למדו בעקבות התנהגותו של הבן הבכור יע. א.צ. להתנהג כמותו ונוצרו תגרות ביניהם. מספר פעמים המשטרה התערבה והונחיתי להוציא עבורו צו הרחקה מהבית. "

טען שהבקשה הוגשה בעקבות המלצת המשטרה "...ובהמלצת הרב".

3. בהחלטה מיום 29.10.24 ניתן צו במעמד צד אחד בו הורתי:

2.1 אני אוסר על המשיב להיכנס לבית בכתובת: ----בקרית גת או להימצא מרחק של 200 מטר מהבית והדירה הנ"ל.

כן אני אוסר על המשיב לעשות שימוש ברכבו של המבקש או להימצא מרחק של 200 מטר ממנו.

2.2 אני אוסר על המשיב הנ"ל להטריד את המבקש בכל דרך שהיא לרבות בכתב במישרין או בעקיפין, לרבות באמצעות צד ג' או בטלפון, ברשתות חברתיות ובפלטפורמות אחרות במרשתת (אינטרנט) ובכל מקום, לרבות בביתו, או בכל מקום אחר. "

4. הבקשה נקבעה לדיון במעמד הצדדים ליום 5.11.24.

5. א. הגיש תגובה לבקשת י.. בתגובתו המגובה בתצהיר תיאר שמדובר במשפחה המנהלת

אורח חיים חרדי. טען שי. מטיל שלטון של פילוג וסכסוך בתוך המשפחה ויצר פילוג לשני מחנות כשמצד אחד ניצם י, רא. ויו. ומצד שני האם ל, הוא ושתי הקטניות.

א, תיאר אלימות שננקטה על ידי הבן יו. כלפי אחת הקטניות על דרך הטחת כיסא ושבירת אצבעה. הקטילה העלימה את סיבת השבר מהגורמים המטפלים. אותה קטילה הותקפה שוב וי. והאחים רא. ויו. הורחקו על ידי המשטרה ל-5 ימים מהבית.

בכל פעם שהאחים רא. ויו. מגיעים הביתה מהישיבה "הבית עובר למשטר של פחד וציות. בני המשפחה נוהגים במשטר פחד, לא משוחחים, הקטניות כמעט ולא נמצאות במהלך השבת בבית זולת שעת הארוחה ואף המשיב מסתגר בחדרו חרף גילו המתבגר... בתווך פועלת תדיר האמא להרגיע את הרוחות, בסוף יש לה "לב של אמא" ואחריות לשלמות המשפחה בשונה מהמבקש".

א. המשיך ותיאר את הקורה בבית איך ארוחת שישי הפכה להיות מקור להסלמה ו"כזירה" לחימום הסכסוך כאשר המבקש והאחים יו. ורא. מוציאים את דיבתם רעה והאשמות שווא כלפי המשיב ולעיתים מטילים אשמה על האמא".

תיאר שבאחד המקרים כאשר הוא הותקף על ידי אחיו רא., והאם ניסתה להזעיק עזרה חטף יו. את הטלפון מידה "..." והלה ניסתה לקחת חזרה את הטלפון שלה, בשלב זה יו. בעט במשיב כאשר רא. חונק את המשיב בצווארו תוך הטלת אגרופים בראשו. זאת כאשר המבקש מביט מהצד בתקיפת המשיב והאמא. ... ואז יו. ניגש לאימו והחל לתקוף את האמא, חנק את האמא על מנת שלא תיקח את הטלפון ששיך לה. האמא אמרה ליו. "אני לא יכולה לנשום. לנוכח הצעקות והתחנונים של האמא בשארית האוויר בראותיה, יו. שחרר את חניקתו את האם וניגש לחדור של במשיב (כך במקור) ... היה רעש של השחתה והשמדת ציוד מן החדר, התברר כי יו. הרס והשמיד מיטלטלין יקר השייך למשיב כמו מחשב נייד, רמקולים של המחשב, מסך מחשב... עוד יאמר כי יו. הרס את מכשיר הטלפון הסלולרי של האמא לאובדן סופי כשי שלא תזעיק עזרה... האמא יצאה מהבית וצעקה "משטרה", "הצילו משטרה". ניידת הגיעה לבית הצדדים הגיעו לתחנת המשטרה האחים רא. ויו. הגישו תלונה נגד א.. הדגיש שי, האב, צפה בכל האירוע מהצד, לא נקט פעולה למנוע אותו או לסיימו וכאמור לאחר הבדיקה המשטרתית הורחקו י. רא. ויו. מהבית למשך 5 ימים.

עוד טען א. בתגובתו לבקשה שביום הגשת התגובה ביום 31.10.24 התקשרו הקטניות לל, האם, והתחננו שתגיע מהר הביתה כי רא. ויו. הגיעו הבית מהישיבה. טען ש"...ניגש למבקש וביקש כי ירגיע את הרוחות. הלה החל לצעוק על המשיב אתה לא מוותר", "אתה רוצה לריב", "אתה אשם" וכיוב' האשמות."

עוד תיאר שבשל מחלוקת בינו לבין האח רא. (על מיקומו של אורגן) ניסתה ל. להפריד
"...ועמדה חוצץ בין רא. למשיב, ואז רא. החל לצעוק על האמא, ירק עליה בפניה, יו.
זרק ארטיק שהחזיק בידו על המשיב".

הבקשה השנייה:

6. תיאוריו של א. את הקורות במשפחה ובעת האחרונה כפי שהובאו לעיל הם התיאור אותו
תיארו הוא ול. בבקשתם ואין מקום לשוב על כך.

7. ביום 31.10.24 התקיים דיון במעמד צד אחד. לאחר ששמעתי את המבקשים באמצעות בא
כוחם ניתן צו במעמד צד אחד המורה:

" 2.1 אני אוסר על המשיבים להיכנס לבית בכתובת: רחוב ---- בקריית גת, או

להימצא מרחק של 200 מטר מהבית והדירה הנ"ל.

2.2 אני אוסר על המשיבים הנ"ל להטריד את המבקשים בכל דרך שהיא לרבות בכתב

**במישרין או בעקיפין, ולרבות באמצעות צד ג' או בטלפון, בכל מקום, לרבות
בביתם, במקום עבודתם או בכל מקום אחר. "**

הדיון במעמד הצדדים נקבע אף הוא ליום 5.11.24 עם הבקשה הראשונה.

הדיון במעמד הצדדים ביום 5.11.24:

8. לדיון לא התייצבו המשיבים בבקשה השנייה, הבנים רא. ויו. . הסברו של האב היה שקשה
להם לעמוד בסיטואציה מול אמם. למען הסר ספק לא הוגשה כל בקשה בעניין זה.
יתרה מכך, ומבלי להקדים את המאוחר הסבר זה מתמיה לאור המשך דבריו של י. בדיון
בהקשר זה "..." ואני מבקש שייקבע דיון נוסף ואני אבוא עם ייצוג משפטי וגם
לילדים המורחקים יהיו עם ייצוג משפטי... אני מבקש עוד דיון ואני אקח ייצוג גם
בגלל הילדים. שהוא יהיה מורחק וגם הילדים הקטנים יהיו מורחקים.".

9. י. שב על דבריו בקשר לא. כפי שאלה עלו בבקשה הראשונה. ראה בו כמי שחיבל בזוגיות
שלו עם ל. והציע עזרה כספית לבן על מנת שיצא את הבית "..." הוא חייב למצוא

מסגרת ואני אמרתי שאני מוכן לעזור לו להשכיר דירה ולהשכיר חדר ולעזור מבחינה כספית והוא הרחיק את האמא מהילדים והם צועקים כל הזמן".

י. הכחיש שרא. ויו. פגעו בל. וטען במענה "לשאלת בימ"ש שהאמא עמדה כאן ואמרה לבימ"ש שהמשיבים תקפו אותה אני משיב: הם לא נגעו בה."

10. ל. האם הציגה את האירוע הקשור בבנות גם מהיבט נוסף שקשור בי. ואמרה: "הבנות מפחדות מאבא. אם לא היה את א. שם בשתיים עשרה בלילה יום אחד אם הוא לא היה שם, אולי היה שובר לה את השיניים בגלל האבא. הן מפחדות מזה. לא רציתי לעשות את זה והן מפחדות גם כן והן אומרים בד"כ זה בסדר ואם אומרים משהו אולי הוא יתעצבן ויעשה משהו אני מפחדת להשאיר אותם לבד ואני אומרת להם להישאר בחדר ובלילה."

11. י. הסכים לעזוב את הבית וביקש לקבוע לדיון נוסף אליו יתייצב, כאמור עם ייצוג משפטי.

12. בתום הדיון ניתנה החלטת:

"נקבע לדיון המשך ליום 25.11.24 בשעה 14:00."

מר י. יע. יעזוב את הבית עוד היום ויקח את המיטלטלין האישיים שלו, מחשב אישי, בגדים, ספרים.

הצו שניתן כלפי המשיבים רא. יא יע. ויו. אל. יע. יוארך בזאת עד למתן החלטה אחרת. לאמור, אינם רשאים להיכנס לבית בו מתגוררת המשפחה.

כל הוצאת רכוש נוסף מהבית ייעשה בתיאום עם עו"ד כהן. "

הדיון מיום 25.11.24 :

13. בשל חשיבות הדברים שנאמרו וסגנונם יובאו חלקם מתוך הפרוטוקול.

14. בפתח הדיון הודיע בא כוחם של ל. וא. שהסכם השכירות של הבית תם. עוד טען שהמבקשת מבקשת להמשיך ולהתגורר בבית. י. התנגד. טען "זה נכון שהסכם השכירות הסתיים, אנו מחדשים אותו. אני רוצה להישאר בבית, יש לי זכויות בבית. זו דירה שכורה. אני רוצה להישאר בבית. אני בעל הבית כל עוד שאני שוכר את הדירה."

15. י. טען: "הדין פה על הבן הגדול. הגשתי תביעה. המבקשת לא הגישה על המשיבים הבנים כי הוא הגיש והיא הצטרפה. אשתי היקרה לא תגיד שהיא לא רוצה את המשיבים בבית."

"פונה למבקשת את לא רוצה את המשיבים בבית?" וזו השיבה "יש אלימות אני רוצה להגן על הבנות שלי." ...

"מר י.:

אני מכבד את אשתי ורציתי להבין מה היא רוצה. זו זכותה וכמו שזו זכותה זו זכותי.

את לא רוצה לגור איתי?

המבקשת:

בינתיים כשיש אלימות אני לא רוצה לגור איתך.

לשאלת בית המשפט האם אני ומר י. הולכים לרכוש דירה ביחד, משיבה בינתיים יש לנו בעיה. יש אלימות וזה מחמיר. אני לא מוכנה לזה.

לשאלת בית המשפט מה זה אומר, את תשכרי לעצמך דירה לבד, משיבה אם צריך כן. אני אשכור. שהבנות שלי יהיו בטוחות בבית ולא יהיה אלימות, אני אשכור דירה בשביל הבנות ובשבילי.

מר י.:

שתצא ותשכור דירה, אני אשאר בדירה.

המבקשת:

אני לא רוצה להעביר אותן הבנות שלי בבגרות היא צריכה לימודים, השניה גם כן, היא בכיתה י' היא צריכה להמשיך וללמוד. עוד מעט בעזרת השם נמשיך ונראה מה קורה. אך בינתיים שישה חודשים הקרובים אני רוצה להישאר בבית הזה ולהמשיך עם זה.

מר י.:

".... אני רוצה לגור בבית שלי לחזור אליו, אני יצאתי כי בית מ שפט אמר לי ככה, כיבדתי את בית המשפט. זה גם לטובה. אני רוצה לחזור לביתי. דיברתי עם בעל הנכס הוא רוצה להמשיך את החוזה. אם אשתי רוצה לעזוב את הבית, שתוכל לקחת זמן. הבית הוא גדול. אוכל להישאר למטה ביחידת דיור היא למעלה ונחליט מה לעשות."

הילדים הקטנים כרגע בחוץ. אבקש שהבן הגדול יהיה גם בחוץ. אוכל לתת לו כמה ימים להתארגן ולעזור לו כלכלית.

פונה לשופט: אתה מכניס לה מילים לפה? בגלל זה היא אומרת שלא רוצה.

פונה למבקשת: את רוצה לגור איתי?

למה בית המשפט חושב שאני צריך להיות מחוץ לבית שלי. יש לי חוזה בעל פה עם בעל הדירה עד לאוקטובר הבא. חוזה בעל פה. ...

עו"ד כהן:

מגיש לבית המשפט את ההודעה שנשלחה למבקשת באמצעות הווטס אפ בה כתוב: "שלום ל. אני מודיע לבעל הדירה שאני מסיים את החוזה של הבית שכבר הסתיים".

מר י.:

בינתיים החלטתי שאני רוצה להישאר בדירה, זה בית שלי, זכותי. אני שוכר אותו.

עו"ד כהן:

נבקש כי המבקשת תישאר בבית יחד עם הבנות שצריכות קביעות.

מר י.:

אני אמרתי שהבנות יישארו בחוץ גם הבנים ואני ואשתי נחליט מה אנו רוצים לעשות.

בהגשת כתב הגנה שלה להוציא את הילדים מהבית, היא לא העלתה את הנושא, אין לה איתי, יש לה חיים טובים 34 שנים, היא לא העלתה את זה, לא רצתה אותי בחוץ. הבן מסכסך ועושה את כל הבלגן הזה. לפני שהגעתי בפני בית המשפט, הייתי בבית הדין הרבני לפני שלושה חודשים חיכיתי שם לפתור את הבעיה עם הבן הגדול, שם נאמר לי שהם לא דנים בצווי הגנה של בנים. לכן הגעתי לפה. כל רצוני לטובת בני היקר שיגדל ויצמח. אשתי לא ביקשה את הצו הוצאה והרחקה. אתה אמרת לי כמה דברים של אריסטו ושכנעת אותי.

זה היה פסק זמן טוב לחשוב על זה.

אם אשתי תגיש שהיא לא רוצה אותי בבית.

המבקשת:

כרגע אני לא רוצה אותו בבית. הבנות צריכות הגנה וגם יציבות בבית ורוגע. אז אני

צריכה את זה בשביל הבנות כרגע.

מ.י.:

אני רוצה להבין מה היא רוצה?

אני חושב שהקטנים גם כך בחוץ. נוציא את הבן הגדול החוצה כפי שביקשתי שזו זכותי המלאה לבקש שהוא יצא מהבית הוא בן 29 וקצת. אני ואשתי נגור בחדרים נפרדים בבית, עד שנחליט לגבי השכירות. זה סך הכל כסף שלי ושלה. היא אשת נעורי מגיל 21 וחצי אני מכיר את אשתי. זה התגלע לכל מיני סכסוכים בגלל המצב עם הילדים, גם במצב הכלכלי השפיע. אנו לא רוצים לפגוע אחד בשני כלכלית. אנו יכולים להגיע להבנה. אני בעל חזות דתית אך אני בוגר חיל הים. אשתי אישה אקדמאית אנו שני אנשים שיודעים על מה מדברים ורוצים. אני חושב שאני והיא נוכל להגיע לעמק השווה בצורה טובה ובריא, כשהבן הגדול לא יהיה בבית וגם לא הקטנים. לגבי הבנות הקטנות הן לא כל כך קטנות.

אני לא חושב שיש סמכות לבית המשפט להחליט מי יעזוב ומי לא יעזוב. היא לא ביקשה צו מניעה. על מה אני נמצא בבית? השוכר אני גר בבית יש לי חוזה שכירות. יש לי חוזה שכירות בעל פה. נתקשר לבעל הדירה.

לשאלת בית המשפט האם אני יכול להראות כרגע חוזה שכירות? משיב יש חוזה שכירות בעל פה.

לשאלת בית המשפט האם אני רוצה שארחיק את הבנות שלי משיב לא.

אני רוצה להישאר בבית.

אתה לא צריך להרחיק את הבנות ואשתי בבית, אין אלימות בבית.

המבקשת:

לשאלת בית המשפט, האם אני מוכנה לגור איתו ועם הבנות בבית עכשיו. משיבה שלא.

האלימות שהייתה יש כמה מקרים של אלימות בבית, פעם האחרונה לפני זה, זה מחמיר כלפי הבנות. אז אני לא רוצה שזה ימשיך, זה למה אני עוצרת את זה פה ואומרת שלא.

...

מ.י.:

אני חושב בעזרת השם שאם הבן הגדול לא יהיה בבית תקופה מסוימת וגם הקטנים לא, נוכל אני ואשתי להגיע להבנות ולקיים שותפות, שאנו סך הכל חיים משנת 1989 ביחד. לא היה לנו מחלוקות, חיינו טוב ביחד. אני עדיין אוהב את אשתי ויודע שהיא אוהבת

איתי ולא רוצה להתגרש, אלא אם כן היא תגיד את זה. פונה למבקשת: את רוצה להתגרש? "

דין והחלטה:

16. על אתר יאמר שצודק י. שאיני יכול להחליט מי ישכור את הבית מבעליו ואין בדעתי להתערב בכך. עם זאת שמורה לי הסמכות לקבוע הגבלות על י., רא. ויו. בקשר עם מקום מגוריה של ל. והבנות. יובהר שהבקשה השנייה הוגשה כנגד הילדים רא. ויו. , אולם למשמע עמדתה הנחרצת של האם שבשל הצורך להגן על הבנות הקטינות היא מבקשת שלא להתגרר לעת הזו עם י. מקימה לי את הזכות להורות גם ביחס לכך. דבריה של האם בדיון תוך הבנתה את משמעותם במארג האישי מעידה על הצורך במניעת שובו של י. למגורים משותפים עם האם אלא בכפוף לרצונה החופשי, המפורש וביוזמתה.

עוד מצאתי להעיר שהתעקשותו של י. לשוב להתגרר בבית לאחר תום תקופת השכירות בידיעה על הקושי הכבד שיוטל על ל. בחיפוש אחר בית חלופי, הפגיעה בניתוקן של הבנות מהמסגרת והכנסת אי שקט לחייהן כשאחת מהן לפני בחינות בגרות מעידה על אלימות שקטה, חבויה תחת מעטה של דאגה והערכה - אותה מלכודת דבש. "**אני מכבד את אשתי ורציתי להבין מה היא רוצה**" אולם לאחר שהבין (עמ' 10 ש' 11) בפועל ביקש אחרת "**שתצא ותשכור דירה אני אשאר בדירה**" (שם ש' 22) והדברים מובאים בהרחבה מתוך הפרוטוקול לעיל.

17. המשיבים בבקשה השנייה רא. ויו. לא התייצבו גם לא לדיון השני. אני דוחה את הסברו של י. שקשה להם. התנהלותם יותר מתיישבת עם זלזול בבית המשפט ובאמם. קשה לקבל שמי שפוגע באמו כמתואר בחומר שלפני מתקשה להגיע לדיון מקל וחומר שזרועם הארוכה, י., ביקש לקיים דיון כשהם מיוצגים ע"י עורך דין.

במערכת היחסים של רא., יו. והאם מי שחווה את הקושי זו האם. הקושי שלה הוא כפול ומכופל: יוצאי חלציה פוגעים בה ומשפילים אותה, אלימים כלפי הקטינות (יודגש שהמשיבים רא. ויו. לא טרחו להגיש עמדה כלשהי למיוחס להם) ובעלה, י., מי שאמור להגן עליה ועל הבנות ממלא פיו מים ואינו יוצא לעזרתה ויתרה מכך מתכחש לאלימות שננקטה כנגדה והתייצב לצד רא. ויו. כל זאת על מנת להצדיק יציאתו של א..

הקורא את אופן דיבורו של י. אל האם באולם בית המשפט יכול להבין את שהיא עוברת בדלת אמות. למשמע דבריו, צפייה בשפת הגוף שלו חשתי שהקמפיין הטלוויזיוני כנגד אלימות גברים כלפי נשים לאו דווקא על דרך של הפעלת כוח ואלימות פיסית (מה שכינתי באחת

מהחלטותי "אלימות לטנטית" (הומחזה לצורך הצגתה בתיק זה).

18. לאור האמור משעה שהמשיבים רא. ויו. לא התייצבו פעמיים לדיון ובשים לב לדברי האם אני מורה על הרחקתם מכל מקום בו תתגורר האם בבית או בכתובת אחרת שתיאלץ לעבור אליה לאור התנהלותו של י. אל מול משכיר הבית.

במובן זה הצו שניתן ביום 31.10.24 מוארך בזאת למשך 90 יום מהיום. ככל שתשכור האם בית או דירה אחרת יעמוד הצו בתוקפו בשינויים המחויבים, כאמור, ביחס לכתובת האחרת.

19. כך, לאור דברי האם בדיון השני מיום 25.11.24, משעה שתם חוזה השכירות של הבית והאם אינה מעוניינת להתגורר עם י. לעת הזו כדי להבטיח את שלומן של הבנות, הרי ששיקול דעתה של האם מי יגור עמה הוא שלה בלבד ועל כן הבקשה של י. להרחיק את א. מהבית, שאינו ביתו עוד ביחד עם האם, נדחית. כך, שמורה לאם הזכות לקבוע שבשלב זה י. לא יתגורר עמה ומגורים משותפים ביניהם, לאור האלימות, יתאפשרו רק על פי רצונה המפורש של ל. ועל פי העקרונות שתקבע.

20. טרם נעילה מצאתי להדגיש שפניותיו של י. בדיון אל האם בנוסחן, סגנון ובחירת המלל נועדו ככל הנראה למטרת הליך אחר שאמנם אינו מתנהל לפני אך לא נעלם מעיני.

אחרית דבר:

21. הבקשה הראשונה זו בתיק ה"ט 54869-10-24 נדחית.

הבקשה השנייה זו בתיק ה"ט 61245-10-24 מתקבלת בשינויים המחויבים כקבוע בסעיף 18 לעיל.

22. אין צו להוצאות.

23. מתיר פרסום ההחלטה בהשמטת פרטים מזהים.

24. תואיל המזכירות לסרוק גם בתיק הקשור ה"ט 61245-10-24, לשלוח לצדדים ולסגור את שני התיקים.

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024,
בהעדר הצדדים.